

LA GRAN DISJUNCIÓ

GUILLEM BIENERT

Responsable de Gestió de Carteres

Fimarge SFI, SA

Hem tancat el mes de febrer i l'entusiasme dels mercats financers segueix amb força. L'esperat quantitative easing europeu i la manca d'inflació segueixen arrossegant els tipus d'interès cap a nous mínims, depreciant l'euro i apreciant la borsa europea.

Com ja sabeu, les nostres carteres han anat reduint el seu nivell d'exposició a borsa i mantenint una exposició a renda fixa en euros, dòlars i lliures esterlines que ens permeti obtenir una bona remuneració i un potencial guany en preu. Tot i haver-se fet més conservadores, les carteres han seguit aprofitant el moment de mercat.

Què està passant? La repressió financera que estem patint està creant una gran disjunció entre l'evolució de l'economia real i els mercats financers. Per als no familiaritzats amb el terme *repressió financera*, m'estic referint a la manca de rendiment que ofereixen els actius més segurs, fruit de polítiques monetàries excessivament laxes, que força els estalviadors a invertir en actius de major risc. La repressió financera està generant un flux de diner nou als mercats financers de renda variable que pressiona a l'alça els preus dels actius.

Està per veure si la repressió financera, amb l'increment de preus dels actius financers que implica, es traduirà en una major inflació a l'economia real o, dit d'una altra manera, si el *quantitative easing* serà capaç de condicionar el cicle econòmic com ho està fent amb el financer.

Els mercats financers estan força madurs i cal ser prudent per la resta de l'any.